

18.8.2025

Valtiovarainministeriö

Lausuntopyyntönnä 27.6.2025, VN/917/2025

Lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle sähköistä tiedoksiantoa Verohallinnossa koskevaksi lainsäädännöksi

Valtiovarainministeriö on pyytänyt lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle sähköistä tiedoksiantoa Verohallinnossa koskevaksi lainsäädännöksi.

Suomen Yrittäjät esittää lausuntonaan seuraavaa:

Hallituksen esitysluonnos liittyy pääministeri Petteri Orpon hallituksen ohjelman kirjaukseen asteittaisesta siirtymisestä digitaalisten palveluiden ensisijaisuuteen viranomaisasiointikanavana. Esitysluonnokseen sisältyvien ehdotusten perusteella Verohallinto saisi nykyistä merkittävästi laajemmat mahdollisuudet sähköiseen tiedoksiintoon ja myös valmisteilla olevan sähköistä tiedoksiantoa koskevaan yleislainsäädäntöön nähden. Samalla luovuttaisiin nykyisestä verovelvollisen suostumukseen perustuvasta menettelystä.

Esityksen lähtökohta on, että verovelvollisen kirjaututtua Verohallinnon sähköiseen asiointipalveluun (OmaVero), tämä on osoittanut kyvykkyytensä sähköiseen asiointiin ja vastaanottaisi siten vastaisuudessa Verohallinnon tiedoksiannot sähköisesti. Merkityksellistä olisi pelkkä kirjautuminen Verohallinnon asiointipalveluun, ei se, onko verovelvollinen tosiasiaa hoitanut veroasioitaan palvelussa tai millaisesta asiasta kyse on ollut. Esimerkiksi tilinumeron ilmoittaminen, uuden verokortin tietojen katselu ja osakeyhtiön veroilmoituksen antaminen sähköisessä asiointipalvelussa edustaisivat ehdotetun sääntelyn näkökulmasta samanlaista kyvykkyyttä sähköisen tiedoksiannon vastaanottamiseen. Lisäksi valmistelussa olevan yleislainsäädännön perusteella viranomaisaloitteinen sähköisen tiedoksiannon piiriin siirtyminen voisi seurata yksittäisestä kirjautumisesta muuhun viranomaispalveluun, joka on liitetty Suomi.fi-viestipalveluun.

Verovelvollisen kykyä vastaanottaa ja aktiivisesti seurata sähköisiä tiedoksiantoja arvioitaisiin yksittäisen asiointipalveluun kirjautumisen perusteella, mitä pidämme ongelmallisena. Sähköisestä tiedoksiannosta veroasioissa olisi mahdollisuus kieltäytyä, jos verovelvollinen ei OmaVero-kirjautumisen

jälkeen halua vastaanottaa sähköisiä tiedoksiantoja. Mikäli verovelvollinen kiellon esittämisen jälkeen kirjautuisi uudelleen OmaVeroon tai vaihtoehtoisesti muuhun sähköiseen viranomaispalveluun valmistelussa olevan sähköistä tiedoksiantoa koskevan yleislainsäädännön mukaisesti, tämä tulisi veroasioidenkin osalta jälleen sähköisen tiedoksiannon piiriin. Verovelvollinen voisi kuitenkin ilmoittaa uudelleen Verohallinnolle, ettei halua vastaanottaa tiedoksiantoja sähköisesti.

Digitalisaatiolla voidaan oikein toteutettuna saavuttaa merkittäviä tehokkuusetuja, ja sen edistäminen on tärkeää ja lähtökohtaisesti kannatettavaa. Viranomaismenettelyt nopeutuvat, ja asioita voi hoitaa ajasta ja paikasta riippumatta tietoliikenneyhteyksien toimiessa. Samalla on kuitenkin tärkeää huomioida verovelvollisten eritasoiset valmiudet ja resurssit sähköiseen asiointiin.

Esityksessä todetaan Verohallinnon säästöjen edellyttävän verotusmenettelyä koskevan erityissääntelyn yhdenmukaistamista suhteessa valmisteilla olevassa hallituksen esityksessä eduskunnalle sähköisen tiedoksiannon ensisijaisuutta viranomaistoiminnassa koskevaksi lainsäädännöksi ehdotettuun sääntelyyn, jossa sähköisen tiedoksiannon toimittaminen Suomi.fi-viesteihin ei edellytä erillistä suostumusta. Muulla tavalla Verohallinto ei voisi saavuttaa sille säästöohjelmassa asetettuja tavoitteita. Muutoksen verotuottoarvio on kymmenen miljoonaa euroa. Vaikutusarvion mukaan (s. 24) lausuttavana olevan esityksen ja yleissääntelyn osuuksia säästöjen yhteismäärästä ei kuitenkaan ole mahdollista erotella.

Jatkovalmistelussa tulee kiinnittää erityistä huomiota siihen, että esitys täyttää oikeasuhtaisuuden vaatimuksen. Ehdotettuun ei-suostumusperusteeseen sähköiseen tiedoksiantomenettelyyn siirtyminen sisältää riskin tehokkaan tiedoksiannon vaarantumisesta. Se edellyttää, että verovelvolliset ymmärtävät monimutkaisen sääntelykokonaisuuden oikeusvaikutuksia eri tilanteissa. Korostamme, että verotusta koskevien viranomaispäätösten- ja viestien tehokas vastaanottaminen voi oikeusturvan toteutumisen kannalta olla kriittistä. Muutoin seurauksena voi olla oikeudenmenetyksiä. Kuten luonnoksessakin todetaan, esimerkiksi oikaisuvaatimukseen annettavaan päätökseen on haettava muutosta 60 päivän kuluessa päätöksen tiedoksaannista, ja Verohallinnon lähettämiin selvityspyyntöihin ja kehotuksiin on myös vastattava määräajassa. Esitetytyn veroilmoituksen korjaamatta jättäminen voi myös johtaa veronkorotuksen määräämiseen.

Tehokkaan tiedoksiannon toteutumisen tärkeyttä korostaa, että verotuksessa voidaan määrätä hallinnollisia seuraamusmaksuja. Eduskunnan perustuslakivaliokunta on vakiintuneessa tulkintakäytännössään asiallisesti rinnastanut rangaistusluonteisen taloudellisen seuraamuksen

rikosoikeudelliseen seuraamukseen. Mikäli tiedoksianto maksamatta olevasta verosta ei saavuta verovelvollista, verovelka voidaan myös siirtää ulosottoon

Luonnoksen perusteella valmistelussa olevan sähköistä tiedoksiantoa koskevan yleislainsäädännön ja lausuttavana olevan ehdotetun erillislainsäädännön suhde jää epäselväksi, ja sääntely olisi ristiriitaista toisin kuin esitysluonnoksessa todetaan. Uudistuksen myötä verovelvolliset joutuisivat sähköisen tiedoksiannon piiriin ilman omaa suostumustaan, ja siitä kieltäytyminen vaikuttaisi olevan käytännössä erittäin hankalaa. Yleislainsäädäntöä ja erityislainsäädäntöä on tarkoitus yhdenmukaistaa, mutta toisin kuin yleislainsäädännön osalta verotusta koskevan erityissääntelyn mukaan menettelystä ei esimerkiksi olisi mahdollisuutta kieltäytyä määräajaksi.

Esitysluonnoksen mukaan sekä Verohallintoa koskevan erityissääntelyn että samanaikaisesti valmistelussa olevan sähköisen tiedoksiannon ensisijaisuutta viranomaistoiminnassa koskevan yleislainsäädännön on tarkoitus tulla voimaan samanaikaisesti 1.1.2026. **Suomen Yrittäjät esittää vakavan huolen siitä, että sääntelykokonaisuudesta uhkaa tulla siinä määrin epäselvä, että se uhkaa hyvän hallinnon periaatteiden, yhdenvertaisuuden ja oikeusturvan toteutumista. Sääntelyn tulisi olla selkeää, ja sähköisten tiedoksiantojen vastaanottamisen kieltä tulisi olla mahdollista antaa helposti ja yksinkertaisesti. Katsomme, että esitys tulisi palauttaa valmisteluun ja lähtökohdaksi tulee ottaa vapaaehtoisuuteen perustuva siirtyminen sähköiseen tiedoksiantoon.**

Mikäli jatkovalmistelu etenee luonnoksessa omaksutun mallin pohjalta, esitämme kuitenkin seuraavassa eräitä yksityiskohtaisia huomioita esitysluonnoksesta. Jatkovalmistelussa on lisäksi otettava huomioon muun muassa eduskunnan apulaisoikeusasiamiehen luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle sähköisen tiedoksiannon ensisijaisuutta viranomaistoiminnassa koskevaksi lainsäädännöksi esittämät huomiot, jotka koskevat hyvän hallinnon periaatteiden ja oikeusturvan toteutumista.

Kertakirjautuminen huono digitaitojen mittari

Menettelyuudistuksen hyödyt vaikuttaisivat painottuvan vahvasti viranomaistahoille, vaikka se epäilemättä voisi tuoda hyötyjä myös suurelle osalle palvelunkäyttäjistä. Uudistuksessa viranomaisviestintä, sen selkeys ja saatavuus on keskeistä. Ehdotus heräteviestin lähettämisestä edistäisi sähköisen tiedoksiannon perille menemistä, ja se on siksi kannatettava. Myönteistä olisi, että verovelvollinen voisi saada samasta tiedoksiannosta kaksi eri ilmoitusta esimerkiksi Suomi.fi-viestipalvelun kautta sähköpostitse ja Verohallinnon lähettämällä tekstiviestillä puhelimeen. Toisin kuin

esitysluonnoksessa todetaan, emme kuitenkaan katso tämän turvaavan tehokasta tiedoksisaantia. Menettelymuutoksessa keskiössä on verovelvollisten oma aktiivisuus ja kyky hahmottaa monimutkainen kokonaisuus sekä se, millaisia oikeudellisia vaikutuksia sääntelystä eri tilanteissa syntyy. Huomionarvoista on, että moni ei ole antanut suostumustaan tai ottanut Suomi.fi-viestejä käyttöön viestintäkampanjoista ja eri viranomaispalveluissa ehdotetuista suostumuksenantomahdollisuuksista huolimatta.

Uudistuksessa Suomi.fi-viestipalvelun käyttäjiksi ja sähköisen tiedoksannon piiriin tulisi henkilöitä, joiden digikyvykkyyden taso voi vaihdella suuresti. Jatkovalmistelussa on kriittistä tarkastella uutta sääntelyä myös siitä näkökulmasta, että kyky sähköiseen asiointiin heikkenee olennaisesti tai lakkaa. Esitysluonnoksessa viitataan verovelvollisella olevaan viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetun lain mukaiseen oikeuteen sekä henkilötietojen suojaa koskevan sääntelyn mukaiseen oikeuteen saada asiakirjat ja tiedot pyytämällään tavalla paperimuodossa. Uutta tiedoksiantoa koskevaa sääntelyä ei ole kestävää rakentaa siten, että viime kädessä verovelvollisen oikeus tiedonsaantiin toteutuisi julkisuuslain tai henkilötietosääntelyn nojalla.

Esityksen mukaan henkilö itse tai hänen edustajansa voisi ilmoittaa, ettei henkilö jatkossa halua käyttää asiointipalvelua. Kysymyksiä kuitenkin herättää, miten esimerkiksi äkillisen sairauskohtauksen tai onnettomuuteen joutunut henkilö voisi tehdä ilmoituksen. Henkilöllä voi myös olla etenevä muistisairaus, mutta hän ei välttämättä ole tehnyt edunvalvontavaltuutusta tai ole edunvalvonnassa. Millaista jonkun ulkopuolisen tekemää ilmoitusta viranomaisen tällöin pitäisi luotettavana ja millä perusteella? Väärinkäytöksille altista järjestelmää ei tule luoda. Jos edunvalvontavaltuutus on tehty tai edunvalvojaa on haettu, Digi- ja väestötietovirastossa asian käsittely voi kestää käsittääksemme lähes puoli vuotta. Viranomaisviestinnän tehokas vastaanottaminen ei voi olla sen varassa, että henkilöllä ylipäänsä on lähipiiri ja että se asiassa auttaa.

Viestinnän tietosuojan ja tietoturvan tason katsotaan ehdotettujen muutosten perusteella parantuvan. Luonnoksessa ei kuitenkaan ole käsitelty sitä, millaisia riskejä voi liittyä siihen, että rajallisesti digikyvykkäs joutuu pyytämään sähköiseen asiointiinsa apua. Pankkitunnusten väärinkäytön riski voi tämän seurauksena kasvaa. Digipalveluihin liittyy myös tietomurtojen riski, ja sähköiset palvelut ovat myös alttiita palvelukatkoille tai muille häiriöille, jotka koskettaisivat erittäin laajaa joukkoa.

Poliisille ilmoitettujen tietoverkkopetosten rikoshyöty kasvoi viime vuonna noin 70 prosenttia vuoteen 2023 verrattuna.¹ Viime vuonna poliisille tehtiin lähes 32 500 rikosilmoitusta rikoksista, jotka poliisi luokittelee tietoverkkoavusteisiksi petoksiksi. Niissä ilmoitettiin menetetyn rikoshyötynä yhteensä yli 84 miljoonaa euroa. Petoslajeista ylivoimaisesti yleisin oli tietojenkalastelu. Huijauksien yleistyessä etenkin haavoittuvassa asemassa olevien, hyvin rajalliset, jopa olemattomat digitaidot omaavien henkilöiden² todennäköisyydet joutua huijatuksi digitaalisia palveluja käytettäessä yleistyvät. Tämä voi johtaa sähköisiin palveluihin kohdistuvan luottamuksen heikentymiseen, minkä takia moni ikäihminen tai asiointiin kielellistä tukea tarvitseva tukeutuu postitettuihin tiedotuksiin. Kirjautumisen OmaVero-palveluun ei tule riittää, vaan suostumuksen tulee olla tietoisempi valinta käyttäjältä ja erikseen pyydetty palvelimelta.³

Suostumukseen perustuva asiointi uudistuksen lähtökohdaksi

Siltä osin kuin verovelvolliset nykyisin ovat Suomi.fi-viestien käyttöönoton tai OmaVerossa antamansa suostumuksen perusteella sähköisen tiedoksi-antomenettelyn piirissä, esitystä voidaan varauksin kannattaa. Sähköinen tiedoksi-antotoimi voi myös lähtökohtaisesti soveltua pakollisen sähköisen ilmoittamismenettelyn piirissä oleville verovelvollisille. Massaluonteisten asiakirjojen, kuten ennakkoperintää koskevan päätöksen, verokortin tai esitäytetyn veroilmoituksen, tiedoksi antaminen lähtökohtaisesti sähköisessä menettelyssä tehostaisi viranomais toimintaa ja mahdollistaisi Verohallinnolle myös sen tavoittelemia kustannussäästöjä. Mahdollinen uudistus olisi perusteltua rajata ensi vaiheessa tällaisiin asiakirjoihin.

Luonnoksen mukaan tyypillisiä tiedoksi annettavia asiakirjoja Verohallinnossa ovat ennakkoperintää koskeva päätös, verokortti, esitäytetty veroilmoitus, verotuspäätös, yhteenveto, kehoitus veroilmoituksen antamiseksi, selvityspyyntö ja päätös oikaisuvaatimukseen. Katsomme, että esimerkiksi muutoksenhakuasioissa sähköisen tiedoksiannon tulisi jatkossakin

¹ Poliisille ilmoitetuissa verkkohuijauksissa menetettiin aiempaa enemmän rahaa, Ylen uutinen 17.3.2025, https://yle.fi/a/74-20150027?utm_medium=social&utm_source=copy-link-share (viitattu 18.8.2025).

² Vain puolella 65–74-vuotiaista on vähintään digitaaliset perustaidot, ja heistäkin valtaosalla ainoastaan perustaidot. 75–89-vuotiaista enää 22 prosentilla on vähintään digitaaliset perustaidot, lähes kaikilla vain perustaidot. Vanhimman ikäryhmän tulokset johtuvat osittain siitä, että noin kolmannes ei käytä internetiä. Digi- ja väestötietoviraston Digitaatoraportti 2023, [Digituki | Digiosaamisen tilannekuva | Digi- ja väestötietovirasto](#) (viitattu 18.8.2025).

³ Tilastokeskuksen arvion mukaan noin 11 prosenttia 16–89-vuotiaista suomalaisista ei ole käyttänyt verkkopankkitunnuksia tai mobiilivarmennetta viimeisen vuoden aikana. Tunnistautumisen ulkopuolelle jäävät usein ikäihmiset, maahanmuuttajat ja yllättäen myös osa nuorista. Roosa Ripatti: *Sadat tuhannet suomalaiset uhkaavat jäädä palvelujen ulkopuolelle*, Helsingin Sanomat 24.7.2025, <https://www.hs.fi/talous/art-2000011352788.html> (viitattu 18.8.2025).

perustua suostumukseen. Jos kehoitus veroilmoituksen antamiseen ei tehokkaasti tavoita verovelvollista, seuraa arvioverotus, jossa aina määrätään veronkorotus. Selvityspyyntöön vastaamatta jättäminen sen takia, että tiedoksianto ei ole tehokasta, voi puolestaan johtaa esimerkiksi Verohallinnon rekistereihin merkitsemättä jättämiseen, millä käytännössä voi olla yritystoiminnan harjoittamisen kannalta kielteisiä seurauksia. Katsomme, että verovelvollisen esittämän sähköistä tiedoksiantoa koskevan kiellon tulisi vähintäänkin olla toistaiseksi voimassa oleva, mikäli suostumukseen perustuvasta menettelystä katsotaan voitavan oikeudellisesti kestäväällä tavalla luopua. Uudistuksessa on varmistettava, ettei se johda oikeudenmenetyksiin.

Yhteisöt, yhtymät ja yhteisetuudet tulisivat sähköisen tiedoksiannon piiriin, kun verovelvollisen valtuuttama taho kirjautuu verovelvollisen puolesta OmaVeroon. Yhteisön puolesta voi asioida esimerkiksi tilitoimiston edustaja. Asiassa tulisi ottaa huomioon, että yhteisön ja valtuutetun välisen toimeksiantosopimuksen laajuus voi vaihdella. Ehdotus voisikin aiheuttaa käytännössä ongelmia, samoin kuin tilanteet, jolloin valtuutettu vaihtuu. Jatkosvalmistelussa tulisi kiinnittää huomiota yritystoiminnan erityistilanteisiin, kuten yhtiön laillisen edustajan tai valtuuttaman tahon vaihtumiseen.

Yksityisen elinkeinonharjoittajien osalta sääntelykokonaisuus voi aiheuttaa epäselvyyttä esimerkiksi silloin, kun toiminimiyrittäjä ei käytä OmaVeroa. Jos toiminimiyrittäjä on valtuuttanut kirjanpitäjän asioimaan puolestaan OmaVerossa, kirjanpitäjän kirjautuminen omilla tunnuksillaan OmaVeroon ei toiminimiyrittäjän osalta merkitse siirtymistä sähköisen tiedoksiannon piiriin. Koska sähköisen asioinnin piiriin joutuminen voisi tapahtua yleislainsäädännön perusteella, voisi yrittäjä mahdollisesti ymmärtämättäänkin tulla sen piiriin myös veroasioissa käytettyään jotain viranomaisen sähköistä palvelua, minkä vuoksi hänelle olisi luotu Suomi.fi-tili. Henkilö voisi siten veroasioissa siirtyä sähköisen tiedoksiannon piiriin, jos käyttää Suomi.fi-palvelua, esimerkiksi tarkistaa laboratoriotuloksia, vastaanottaa hyvinvointialueen ajanvarauskirjeet sähköisesti tai hakee päiväkotipaikkaa lapselleen. Verovelvollinen voisi kieltäytyä yleissääntelyn mukaisesta sähköisestä tiedoksiannosta, mutta pidämme erittäin ongelmallisena, että verovelvollisilta edellytettäisiin tietoa ja ymmärrystä erittäin laajasta kokonaisuudesta ja tämän tulisi kyetä hahmottamaan paitsi laaja sääntelykokonaisuus, myös yleislainsäädännön ja erityislainsäädännön sisältämien kieltojen erilaiset oikeusvaikutukset.

Henkilön työtehtäviin voi kuulua asioiminen muutoksenhakuelimen asiointipalvelussa, minkä vuoksi tämä joutuu käyttämään työssään omia pankkitunnuksiaan. Katsomme, että luonnollisen henkilön, joka ei asioi henkilökohtaisissa asioissaan OmaVerossa tai muissa sähköisissä viranomaispalveluissa, ei tulisi joutua sähköisen tiedoksiannon piiriin Verohallinnon osalta

ilman omaa nimenomaista suostumustaan, vaikka joutuu työtehtävissään käyttämään vahvaa tunnistautumista ja omia pankkitunnuksiaan.

Tiedoksianto viranomaisen vastuulla

Esitysluonnoksesta käy ilmi (s. 11), että Verohallinnolle palautui 420 000 kirjettä vuonna 2024. Verohallinnolle palautuvien kirjeiden osalta viranomaisen pystyy päättämään, että viesti ei todennäköisesti ole mennyt perille, ellei asia olisi käynyt ilmi verovelvollisen tai tämän valtuuttaman tahon mahdollisesti sattumanvaraisenkin OmaVero-asioinnin yhteydessä.

Asiakirja katsottaisiin annetun tiedoksi sähköisesti, kun asiakirja on tallennettu Verohallinnon sähköiseen asiointipalveluun. Nykysääntelystä poiketen tiedoksianto koskevan ilmoituksen (heräteviestin) lähettäminen ei olisi sähköisen tiedoksiannon pätevyyden oikeudellinen edellytys. Sähköisen tiedoksiannon yleislainsäädäntöä koskeviin muutosehdotuksiin sisältyy ehdotus, jonka mukaan sähköisestä tiedoksiannosta asiointipalvelussa lähetettäisiin ilmoitus joko Suomi.fi-viesteihin tai muuhun ilmoitettuun sähköiseen osoitteeseen.

Katsomme, että tehokas tiedoksianto on viranomaisen vastuulla myös verotuksessa. Luonnoksen perusteella jää epäselväksi, miten asiakirjan tallentamisella järjestelmään varmistetaan sen tehokas tiedoksianto, jos henkilöllä ei ole käytössään Suomi.fi-viestit -palvelua tai jos hän ei ole ilmoittanut sähköistä osoitetta Verohallinnolle.

Veronkannon uudistamista koskevan hankkeen osana mahdollisuudesta lähettää yhteenvedo pyynnöstä myös postitse sähköisen tiedoksiannon piirissä oleville verovelvollisille luovutaan. Suomen Yrittäjät piti lakia säädettäessä perusteltuna, että jatkossakin paperisen yhteenvedon vastaanottamisen olisi tullut olla mahdollista.

Käsillä olevaan esitysluonnokseen sisältyvän veronkantolain 71 §:n 3 momentin muutosehdotusten mukaan Verohallinto voi antaa 70 §:ssä tarkoitettua yhteenvedon tiedoksi sähköisesti verotusmenettelystä annetun lain 26 c §:n 4 ja 7 momentissa säädetystä poiketen myös sellaiselle yhteisölle, yhtiömälle ja yhteisetuudelle, joka ei ole kirjautunut Verohallinnon asiointipalveluun tai joka on ilmoittanut Verohallinnolle, että ei käytä Verohallinnon sähköistä asiointipalvelua. Pykälän 4 momentin mukaan Verohallinto voi antaa 70 §:ssä tarkoitettua yhteenvedon tiedoksi sähköisesti verotusmenettelystä annetun lain 26 c §:n 4 ja 7 momentissa säädetystä poiketen myös sellaiselle luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle, joka ei ole kirjautunut Verohallinnon sähköiseen asiointipalveluun tai joka on ilmoittanut Verohallinnolle, että ei käytä Verohallinnon sähköistä asiointipalvelua, jos

luonnollinen henkilö tai kuolinpesä: 1) on merkitty ennakkoperintälain 31 §:ssä tarkoitettuun työnantajarekisteriin; tai 2) on merkitty arvonlisäverolain 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin, eikä harjoita ainoana arvonlisäverollisena toimintana metsätaloutta.

Ehdotukset voisivat yhdessä verotusmenettelystä annetun lain 26 c §:ään ehdotettujen muutosten kanssa johtaa käsityksemme mukaan siihen, että tiedoksianto ei toteudu tehokkaasti, jos verovelvollinen ei asioi OmaVerossa eikä ole ilmoittanut sähköistä osoitetta.

Yhteenveto on merkityksellinen asiakirja, koska sillä ilmoitetaan muun muassa tieto maksamattomista veroista, eikä myöhässä olevista veroista lähetetä erillistä muistutusta. Pahimmillaan voi käydä niin, että verovelvollinen ei saa maksukehotuksia tiedoksi ja vero siirtyy perintään, josta aiheutuu kustannuksia ja mahdollisesti myös mainehaittaa.

Kielellisten oikeuksien turvaaminen

Hallituksen esitysluonnos on käsityksemme mukaan ristiriidassa saamenkielisten henkilöiden kielellisten oikeuksien kanssa, koska OmaVerosta ei ole saatavilla saamenkielisiä versioita. Luonnoksessa ei ole viitattu OmaVeron saamenkielisten versioiden laatimisen edellyttämiin taloudellisiin resursseihin tai käsitellä muutoin OmaVeron kielellisten oikeuksien toteuttamiseksi tarvittavia muutoksia.

Alaikäiset ja edunvalvonnassa olevat

Alaikäisten ja edunvalvonnassa olevien henkilöiden oikeuksien turvaamiseksi pidämme tarpeellisena, että alaikäisen huoltajat tai edunvalvonnassa olevien henkilöiden osalta edunvalvojat voivat kontrolloida sähköisen tiedoksiannon käyttöä. Katsomme sen olevan olennaista alaikäisten ja edunvalvonnassa olevien etujen ja intressien valvomiseksi ja turvaamiseksi.

Kansainvälinen vertailu verotuspäätösten tiedoksiantomenettelystä

Hallituksen esitysluonnokseen ei sisälly kansainvälistä vertailua verotuspäätösten tiedoksiantomenettelystä muissa maissa. Sähköisen tiedoksiannon yleissääntelyä koskevassa esityksessä on tarkasteltu viranomaisten lähettämien asiakirjojen sähköistä tiedoksiantoa Ruotsissa, Norjassa, Tanskassa ja Virossa.

Jatkovalmistelussa esitystä olisi hyvä täydentää verotusta koskevalla vertailulla.

Verojen maksamisen uudistus huomioitava

Veronkantomenettelyyn on tulossa uudistus, jonka tarkoituksena on selkeyttää veron maksujen ja palautusten käyttämistä veron suoritukseksi. Uudistuksen tavoitteena on myös vähentää yritysten verojen maksamiseen ja maksutilanteen selvittämiseen liittyvää hallinnollista taakkaa.

Jatkovalmistelussa tulisi ottaa huomioon veronkantomenettelyn uudistamisen vaikutukset sähköisen tiedoksiannon uudistamiseen, sillä veronkantomenettelyn uudistaminen sitoo muun muassa Verohallinnon viestintä- ja neuvontaresursseja. Lisäksi on syytä ottaa huomioon, että maksamisen uudistus varsin todennäköisesti johtaa ainakin osalla verovelvollisia tarpeeseen tarkistaa verojen maksutilanne sääntöjen muuttuessa. Tämä johtaisi todennäköisesti lukuisiin OmaVero-käynteihin, kun verovelvolliset pyrkivät huolehtimaan verojen suorittamisesta asianmukaisesti ja ajallaan uudistuksen jälkeen. Nopeasti maksettavan veron määrän voi tarkistaa OmaVerosta. Sähköistä tiedoksiantoa koskevan ehdotuksen perusteella moni osoittaisi näin kyvykkyytensä sähköiseen asiointiin ja tulisi sähköisen tiedoksiannon piiriin.

Suomen Yrittäjät

Juhana Brotherus
johtaja, pääekonomisti

Laura Kurki
johtava veroasiantuntija